

економічних особливостей розвитку країни. З іншого боку в менталітеті українців присутнє захоплення всім іноземним (особливо це стосується модної та престижної продукції) і тому мало хто надає перевагу вітчизняному виробнику. Але говорити про те, що експансія „західної моди виробництва країн третього світу” загрожує в Україні втратою особистістю її національно-культурної ідентичності нема підстав.

Перемога Руслани в конкурсі „Євробачення” і події „Помаранчевої революції” „ввели” український стиль в світову моду. На російському тижні моди найбільш помітним виявився стиль Юлії Тимошенко, який інтегрував українські традиції та відповідність останнім світовим трендам. Жан-Поль Готьє, після відвідин „Євробачення” у Києві, представив у Парижі „українську” колекцію високої моди. Зрозуміло, що український вплив на світову моду має дуже обмежений за часом характер – це лише тренд чергового сезону моди, але чи не вперше в історії світ звернув увагу на Україну та її самобутню культуру і це дає підстави говорити про те, що інтеграція викликає повернення до місцевих традицій, до консолідації на основі національної культури.

*Мельник Э.А. – асп.
(Харьков, НАУ «ХАИ»)*

РИТУАЛ В СТРУКТУРЕ СОВРЕМЕННЫХ КУЛЬТУР- ИДЕНТИФИКАЦИОННЫХ ПРОЦЕССОВ

Преобразование Европы из экономической организации в политический союз, особенно в контексте глобального, многополярного мира со множеством различных культур, требует поиска не только новой европейской идентичности, но и формирования европейского сознания путем активного участия в политической и общественной жизни, формулирования и проведения политики, продвигающей общие культурные ценности, которые не противоречили бы национальным особенностям каждой страны.

К элементам европейской идентичности можно отнести общие исторические и культурные корни, экономические и социальные цели, демократические идеалы (правовое общество, уважение человеческой личности, терпимость и секуляризация), усвоение которых требует разработки "статуса европейского гражданина". Необходима также политика в области культуры и образования для закрепления этих понятий в сознании людей. Европейская интеграция должна преобразоваться в процесс с участием граждан, у которых, в итоге, должно появиться новое чувство принадлежности к единому целому. Европейская идентичность – ключевой элемент, позволяющий гражданам стран ЕС почувствовать себя частью единого целого не только в силу исторических фактов или географического положения, тем более что новые европейские реалии все сильнее влияют на их повседневную жизнь.

Для України очень важно учитывать не только объективную обусловленность европейской политической интеграции, но и системные сложности этого процесса, его естественные противоречия. Мы должны видеть эти противоречия, адаптировать к ним свою политику.

В процессе политической интеграции одним из ключевых моментов является выравнивание культурной и национальной идентичности государств — членов ЕС, формирование на этой основе единого сплава национальных идентичности, новой социальной общности людей — европейского народа. Поэтому, сегодня при всей изменчивости аксиосферы именно ритуал является эффективным способом гармонизации индивидуального и социального уровней бытия человека. Сакрализация повседневного бытия современного человека в ритуальных и обрядовых действиях позволяет актуализировать новые формы и способы его рефлексивной деятельности, восстановить (или заново определить) систему духовных ценностей. Поскольку в ходе изменения эпох в обществе происходит формирование новых ценностей, именно ритуалу отводится роль самоопределения человека, прогнозирования развития культурно-духовных отношений в обществе. Социальная функция ритуала способствует усилению коллективных чувств и поддержке социальной солидарности. Как модель поведения, выполняющая в основном коммуникативную функцию, а также функцию контроля агрессивности, консолидации групп, формирования систем культурных символов, ритуал создает чувства, функционально важные для интеграции общества, способствует микшированию возникающей конфликтности и укреплению социального порядка.

*Мовчан В.С. – д-р філос. н.
(Дрогобич, ДДПУ)*

ІНТЕГРАЦІЯ: МОРАЛЬНИЙ ІМПЕРАТИВ?

Сьогодні турбує невизначеністю духовної ситуації в умовах переходу суспільства на нові парадигмальні характеристики стосунків, оскільки вони пов'язані не лише зі зміною відносин суспільство-особа, але і зміною відносин нація-людство. Україна постала (вперше після тривалої історії бездержавності) перед необхідністю самостійно визначатися щодо стосунків з іншими державами, а отже перед потребою вибирати себе в людській світовій спільноті. Труднощі самовизначення мають не стільки технічний, скільки моральний характер. Відомо, що *гідні* стосунки, як на рівні локальних людських спільнот, так і на рівні держав складаються між *рівними* суб'єктами спілкування. Умовою для цього є те, що суб'єкти спілкування взаємно визначаються згідно з принципом рівності відносин за об'єктивною підставою: визнання іншого рівним собі. Це потребує реальних засад рівності: моральних, культурних, економічних, соціальних.